Ангелско му името, дяволско му вимето.

Ангелите са на небето (но Земята дяволите ходят) — кога каза и някому ангеле

ангелскому

Арбанашка цръгя. Бълг. цръгя невяста

и цръгя цръгисала.

720 Аманя го и аманя я, казват свещици вместо това, което я. Подмятат нещо на присмех като го разбират иначе. Аз видя се видиха от англи или от македонското я тули го, както и името ялего, от ялегго, гледай го.

Армата та и в'рвяка та, казват на чета която отишла и върнала се в'селото. Армата, гледросано цръгне с'рвезло топче от

745 Армагачаи ту сушени дрвяки. (на баба та) Вик. баба сбира сухи врески. Пословица та за баба та, която се благодарила от него. Благодарила се

Армея, казват на старо човек градат, или изобщо на брава та на чар било или млад. В. ще му се иска чърся в'армията.

Арцун в'му с'арцун. — Арцун или харцун жулна дума за нечистоплътност на някого. Арцуни и арцун, арцун казват на селяните в'свищовско, що се в'търновско. Също на сро дни с'харцуно,

Аранчит дваинесет ва (си с'сатци да гомиси.)

Арнии дълга два широка. — За каса, ведена чеша.

730 Астарвя дърви плащат

Ати, сиуат (или пушка) и чеша са на Заем не дават.

Ати пе чини кого не сакат.

Атовета в се грижат магарета та теглят.

Атовет игрална, има магарета та дават.

И той посрЯд цавти и вгрне.

735 Аферим момчо Пайошке, так коренят се на Виддин цръгя казали една търновчанка на хората си, когато тойа разва

Аферим се казва на посрано Ваше. — отвращение, както на

ре някому Аферим за нещо.

Ах ин мина та, сърма и злато. — при минаване чеда

Ах да му се свършат кокуните в. равносилно с'дано цръгне.

Ахмед — мохмет все (мос) Захмет. все да изпсет.

Аче бер' да мох. — Съв от тая мари щастие, викат едно мо-

мче каедно невъзрастно момченце, на което се покачило на два слива

хвяд, чевящи на бикавало то. Мари съвсе ще тя хвана и ще та гоня

740 А чеголей българекиньо бяе, рекло едно момченце кога

що.... въс....

то си играело, че се нещървало, за тъкто голямото му сестри

че го съчакало, че сранопта ще чуй цръгнчъти, който бил

цръгу в'къщъта.

И що беба сакало, ово си съновала. Затвора.

А що ми така некарем, мари Венице. — турчи някой се оби бил в'една бълга

рска къща вс. посрвеното се стопли дом'рвяло го имало се ставало да си

ведне на пътя, тъмне земи да се прави устните да остане там да нощува и

тя вчу другого казувил че той разбира всичко български, за да си не подума нещо

За него. И тази волшебница в се послевили и една от тях в'като шетала около огньо, подала

малко прашъ и усулнала ва я пуснала в'цръвата му; тя се забавила и Затъпила. най старата

казвела: Бягайте се Виждам бимбири, жаден той. Сяд малко тя так му казала: Вегаме

ка се сажъвати ачечо. Отиде бимбири бързал да кипи земи се расталя цръвата, тя му рекла. Чаук ядя да

— той си бръчал цръвата и повикал: ойне весоне мари дъвде

Архивът е собственост на Българската академия на науките и на Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“. Забранено е използването на материалите без изрично разрешение.